

ПИСМО СВЕШТЕНИКА КОЈЕ ГОВОРИ О ЛИКУ И ДЕЛУ ЕПИСКОПА НИШКОГ ИРИНЕЈА (ГАВРИЛОВИЋ)

година 2001

Његово преосвештенство контроверзни бизнисмен!

Ради комплетирања истине о овдашњим рибарима људских душа, што је услов за истину о нама самима и свему што нам се догађа, Таблоид објављује писмо свештеног лица из Ниша (познатог редакцији), **упућено пре десетак година** тадашњем протомајстору храма светог Саве Богдану Пешићу. У писму се говори о лику и делу тада епископа нишког а данас патријарха српског Иринеја. Писмо је личне природе, али га као документ о тадашњем и будућем времену, о црквеним и нецрквеним стварима, објављујемо у целини. (ТАБЛОИД бр. 225 / 02.02.2011)

+++

НОВИНАР.де

— ОНЛИНЕ НОВИНЕ КОЈЕ ЗАЈЕДНО СТВАРАМО —

Поштовани господине Пешићу,

Веома нам је жао што сте у најбољој намери да несебично помогнете Српској православној цркви и српском народу практично руинирали своје здравље. Као што сте се и сами лично могли уверити, сем Његове светости патријарха Павла и неколико честитих епископа које на прсте можемо избројати...

Пример нишког владике Иринеја то најбоље илуструје, мада и други нису “бољи” од њега. Зато се, нажалост, Српска православна црква полако али сигурно распада у свету а у народу одумире.

Ви, господине Пешићу, имали сте несрећу да на једном племенитом и узвишеном послу сарађујете **са особом која је сва огрезла** у неморалу, прљавштини, нечасним пословима и која у народу, како међу верницима тако и у редовима свештеника Нишке епархије, а и шире, нема, ама баш нема, никаквог ауторитета.

А ево зашто.

1. Годинама се већ преноси с колена на колена, из уста у уста, из града у град, из дана у дан, ноторна чињеница да **владика Иринеј има ванбрачну жену по имену Иванка**, рођена сестра калуђерице Недеље у манастиру Јовање код Чачка, да је Иванка са мајком владике Иринеја, док је ова била жива, редовно посећивала владикау Иринеја у нишком епархијском двору где је и одседала. Сада су те посете ређе, али Иванка одседа у хотелу. Имају двоје ванбрачне деце, сина и кћер, о којима се владика Иринеј као ванбрачни отац свесрдно брине. Издржава их богато, узимајући паре са својих књижица или из црног фонда епархијског. У томе има доста помагача. Зато се у епархијској каси не зна ни приближно финансијско стање, а оно што се “води” фиктивно је.

Да би сакрио од јавности постојање сина замолио је монаха Саву у манастиру Суково да овај призна Иринејевог сина за свога, што је Сава морао да учини. Када је Иринејев син завршио богословију, владика Иринеј је буквално најурио монаха Саву из Сукова. У школовању сина свесрдно му је помагао ректор Призренске богословије Тимотијевић, који зато Иринеја има у рукама, и вршља по Нишкој епархији како хоће.

2. По казивању протојереја и ставрофора пок. Петра Гагулића у чију веродостојност казивања нико не сумња, владика Иринеј је одржавао интимне везе са игуманијом Јустином у манастиру Сићево, настављајући тако традицију још из родног краја. Десило се случајно да је Петар Гагулић у својству архијерејског заменика, при једној изненадној посети сићевачком манастиру затекао владикау Иринеја и монахињу Јустину на “гомили” у кревету. Изненађен призором и крајње узнемирен оним што је видео, протојереј је од узбуђења пао на железничкој станици у Сићеву и при пењању у воз поломио ногу.

3. По наређењу владике Иринеја монах Лукијан је лично возио владика колима, више пута, у Пролом Бању и сачекивао у колима у Ул. пуковачки пут бр. 183, код Росе, док је владика изливао свој мушки “благослов” над калуђерицом која је издржавала бању.

Један монах изгледа да је нешто зуцнуо па га је владика Иринеј више од годину дана држао под епитимијом, мада по црквеном уставу владика може да изрекне казну епитимије највише до 50 дана.

4. У мају месецу 1991. године, враћајући се са Архијерејског сабора у Пећи, на уласку у Прокупље, владика Иринеј је “покусио” групу пешака на путу, а у Ниш долази сав избезумљен.

Сутрадан владика одлази у Прокупље са девизама и успева да “ствар” среди. У СУП-у нису покретали поступак јер је владика све повређене девизама богато обештетио. Један од “покошених” који је најтеже повређен јер је контузован, дуго се лечио у прокупачкој болници. Владика му је, да се не би сазнало, поред издашне помоћи у новцу, чак купио нова кола. Јавност о томе ништа није сазнала сем неких “злих језика” који тврде да је владика тог дана возио две своје пријатељице, Словенку и њену колегиницу, па је до несреће дошло тако што је владика уместо мењача ухватио “нешто” друго.

5. Владика Иринеј је тобож монах, али му то не смета да има више штедних књижица, динарских и девизних, у земљи и иностранству. Одакле му толики новац, питаћете.

Према добро обавештенима из Епархије нишке ево само неколико конкретних извора:

1. извор. Када су мошти св. Лазара биле у Нишу а народ одајући им достојну пажњу и пошту, 12 дана и толико ноћи, даривао их новцем, владика Иринеј је увек одмах по сакупљању новца преко “својих” људи мењао динаре у девизе, али без икакве евиденције и полагања рачуна било коме. Нико од заинтересованих до данас није смео да постави питање где су те девизе и колико је пара сакупљено, а било је и превише у оно доба.

2. извор. Кад је владика Иринеј боравио у Америци замењујући преминулог америчког епископа, према казивању очевидаца - тамошњих свештеника и наших исељеника, владика Иринеј је очерупао доларе из тамошње епархије и самог покојног епископа. Чак је узео и много златних предмета дариваних од стране Срба бизнисмена.

3. извор. Наш човек у САД, док је владика Иринеј тамо био на замени, из верских побуда дао је владици као најсигурнијој личности 36.000 долара да овај подели манастирима Нишке епархије. Рачунао овај наш “срећник” да има 18 манастира и сваком од њих по 2.000 долара, што ће довољно бити за спас његове душе и да му се име у свим манастирима угравира на плочама дародаваца.

Кад се после једне године наш дародавац изненада повратио у земљу и распитао за

новац, утврдио је да долари нису распоређени према завештању. Тада настаје велико зло. Владика пориче да је доларе примио, дародавац нема никакве потврде, па ни сведоке, а гола “тврдња пред СУП-ом и судом не производи правно дејство”, дародавцу ништа друго није остало него да се обрати новинару.

По савести својој новинар објективно приказује ствар и објављује чланак у новинама. Тек што су новине почеле да се продају, владика Иринеј сазнаје и преко својих људи откупљује највећи део тиража новина. Мислио, јадан владика, да ће сналажљивошћу надмудрити јавност. Али преварио се. Истина, мали број примерака је продат али довољан да кружи по рукама и граду као доказ и чак сведок о прљавим, нечасним, да не кажемо хохштаплерским работама једног црквеног великодостојника.

4. извор. Док је владика Иринеј последњи пут био у пратњи патријарха Павла по Канади и САД добио је 23.000 долара од тамошњих богатих Срба за помоћ српским манастирима. Нажалост и ове паре су завршиле на његовим штедним књижицама у иностранству.

5. извор. Калуђер у пиротској околини, у скоро напуштеном манастиру склоном паду, имао је две краве и таворио је своје последње дане живота. Уместо да помогне остарелом човеку, уз то монаху, уместо да га збрине и помогне му, владика Иринеј му одузима обе краве-хранитељице и продаје их. Разуме се, за владика је најважније да “збрине” краве, а новац стави на своје штедне књижице. По причању сељака, монах је умро у највећој беди.

6. извор. Стални је прилив девиза од богатих људи из ширег региона Ниша и разних установа, дародаваца. Пошто се оне обично предају на руке владици без сведока и потврда, природно је што заврше на владичиним штедним књижицама.

7. извор. Средином прошле године умро је калуђер Василије у манастиру Ајдуковац код Куршумлије. После сахране владика је покупио заоставштину покојника: ловачке пушке, пиштољ, две моторне тестере, ставио их у своја кола и одвезао на сигурно место. Док су свештеници преносили заоставштину у владичина кола, по причању мештана села, владика Иринеј је претражио све фијоке по орманима и у једној нашао и узео 40.000 марака, што је изазвало незадовољство код тамошњих људи, који ће због тога протестовати код надлежних грађанских и црквених власти. О таквој бескрупулозној и грамзивој помахниталости владике колају, нажалост, и друге приче.

Овом “моралном” и девизном имицу владике Иринеја додајемо и следеће неспорне чињенице.

6. У времену највећег егзодуса Срба из Српске Крајине у 1995. години владика Иринеј “купује” нова кола за 48.000 марака (иако има добра и исправна кола) не рачунајући износ царине и превоза. Чак му и Епархијски управни одбор даје сагласност за набавку и то у времену када се за избеглице сакупљају све и свашта, а замислите “великодушног” фарисеја Иринеја како бесплатно дели старе ствари унесрећенима а за

НОВИНАР.де

— ОНЛИНЕ НОВИНЕ КОЈЕ ЗАЈЕДНО СТВАРАМО —

себе купује нова луксузна кола марке “вентром”.

Хиландарски конак је стао са изградњом јер нема пара - каже владика Иринеј. Исто тако нема пара да се саграде сала и друге административне просторије за којима вапи Саборна црква у Нишу. Али зато има пара да се владика луксузира новим колима.

На рачуну за нова кола стоји “**Бискупу нишком Г...**” али се не зна ни ко их је наручио ни ко их је платио, ни ко их је испоручио...

Претпоставка је упућених да је то мито које је владика Иринеј примио за куповину оних фамозних радиоактивних плоча за храм св. Саве на Врачару, о чему је писао НИИ. Дакле, по свој прилици на видуку је тешко кривично дело које би требало пријавити државним и црквеним органима ради гоњења.

7. Средином 1993. године у Нишку епархију стиже шлепер са пакетима хране на име братске помоћи Грчке цркве српском народу. Подела је извршена наводно сва. Међутим, годину дана касније, 1994, по наређењу владике Иринеја избачено је у контејнере око 1.000 кг хране која се укварила у грчким пакетима чуваним у неадекватним подрумским просторијама епархијског двора. Зашто ови пакети са храном нису одмах подељени, за кога су чувани, коме су тајно дељени, због чега је допуштено да се ова насушна храна уквари и баци, једини одговор зна само владика Иринеј. Народ је удисао смрад из контејнера, проклињао свештенике и владику, што је велика наша брука за коју **Грци, на нашу срећу, нису сазнали.**

Још једном се догодило у Епархији нишкој да се укваре животне намирнице и баце на ђубриште. Било је то пре седам година, када су намирнице (кромпир, лук, пасуљ и др.) добровољно сакупљене за ученике Призренске богословије. Владика Иринеј по своме обичају “има времена”, није дао благослов да се на време транспортују намирнице, а ове “не знајући” да чекају **завршише такође у контејнерима.**

8. Владика Иринеј је тобож монах а јури за богатством, луксузом и раскоши. Скоро у сваком већем манастиру он има савремен, на најлуксузнији начин опремљен апартман. Чак и председник Републике би му позавидео на богатој и луксузној опремљености кабинета у епархијском нишком двору. Није никакво оправдање да то чине дародавци, јер да владика Иринеј има мало више у себи људског, хришћанског и монашког, он би средства дародаваца, у договору са њима, усмерио тамо где су преко потребна: сала са преко 500 седишта тако потребна Саборној цркви, крстионица, библиотека чак отворена и за народ, свештеничке канцеларије и др.

9. Молбе, жалбе, петиције, приговоре грађана, писмене или усмене, непосредно или путем штампе, владика Иринеј не уважава. Жале се људи, конкретно и појединачно на свештенике, да сваки свештеник има своју таксу и наплаћује услуге како му се прохте. Неки свештеници иду толико далеко да имају две тарифе: једну за вернике а другу за оне који нису “на списку”. Ови други плаћају, разуме се, двоструко више. Владика не реагује. Свештеник у селу Ч. да би наплатио освештење водике у једној сиромашној

НОВИНАР.де

— ОНЛИНЕ НОВИНЕ КОЈЕ ЗАЈЕДНО СТВАРАМО —

породици, јури по дворишту и хвата најбољу кокош, или у селу М. најбољу ћурку, или свештеник градске цркве у Нишу као фантом јури по гробљу да наплати опело. На све те бруке и срамоте владика Иринеј не реагује.

Грађани Беле Паланке и писаном доставом а и преко штампе траже, наводећи оправдане разлоге да владика Иринеј смени свештеника, али владика по свом обичају ништа не предузима.

Новинар НИН-а тражи да владика Иринеј **објасни позадину куповине радиоактивних плоча за храм св. Саве** а овај то одбија, сигурно из страха да ће се открити како је “купио” своја нова кола марке “вентром”.

Дакле, пред проблемима владика Иринеј се понаша као ној који забије главу у песак и држи је све док бура не прође.

10. Отуда по црквама Нишке епархије влада самовоља свештеника, а посебно се манифестује и отворена непослушност према владици јер га многи појединци имају у рукама. На пример:

Премести владика свештеника из села Т. у Запаље због неморалног понашања свештеникове жене, али свештеник каже не и припрети да ће владици бацити бомбу пред ноге и владика мора да одустане од своје одлуке (далеко би нас одвело да ове случајеве наводимо).

У Саборној цркви у Нишу главну реч има **најмлађи свештеник Бранко Цинцаревић**, зет ректора Тимотијевића. То је онај свештеник који је као богослов обешчистио ректорову кћер па је венчање обављено у шестом месецу трудноће! (ваља само упоредити податке из венчанице Бранкове и крштенице првог Бранковог детета). Каква некултура, безобразлук, неваспитање, сировост, грубост, простаклук младог човека! Али у сенци свог великог таста Тимотијевића он жари и пали у Епархији нишкој као секретар Управног одбора Епархије. Владика Иринеј је немоћан да обузда његову самовољу, безобразлуке, дрскост, јер дугује захвалност његовом тасту Тимотијевићу што је помогао у школовању Иринејевог сина.

Да зло буде веће породица Цинцаревић је запосела највећи део функција у Саборној цркви. **Драган Цинцаревић**, старији брат Бранков, такође је ту свештеник. Владици ништа не смета што се овај и по трећи пут, иако свештеник, оженио. Отац Бранков води стари хор, а Бранкова жена млађи хор, а у хору - 12 Цинцаревића.

Да клан Цинцаревића буде комплетан, по молби Тимотијевића, владика Иринеј без икаквих скрупула премешта из Пожаревца у Ниш и другог зета Тимотијевића и тако је комплетиран непотизам. За старије свештенике Ниш је недостижан, а за младог Тимотијевићевог зета, који нема никакве потребе за овим градом, животно је опредељење захваљујући тасту који има владика у шакама...

НОВИНАР.де

— ОНЛИНЕ НОВИНЕ КОЈЕ ЗАЈЕДНО СТВАРАМО —

Дакле, веће је зло сада у Цркви него у једнопартијском систему: тоталитаризам, свађе, непоштовање вредности, користољубље, освете, нетрпељивост, монополизација и комерцијализација цркве, подмићивање, корупција, силецијство, сладак живот, безгранично богаћење, бескрупулозно понашање, а све то у име Бога у кога они не верују, а још мање га се боје.

Ускоро ће се догодити нешто незапамћено - свештеници ће штрајковати! Спремају се да иду и у Београд јер владика Иринеј хоће да се одужи своме добротинитељу Тимотијевићу на тај начин што, када Тимотијевић оде у пензију, да му владика понуди место архијерејског заменика и уступи једну парохију у центру Ниша, а свештеника који ту парохију држи послаће на село. Уосталом, то му је већ и предочио. Каква бескрупулозност!

11. У одсуству културног и достојанственог понашања, неуротично држање и реаговање владике Иринеја врло често се манифестује не само према свештеницима већ и према другим грађанима. Не трпи школованије, образованије, културније, часније и поштеније људе, зато је своје дружење свео само на једног клонфера. Све ово јасно показује колико је владика Иринеј незрео, недорастао и неподобан за чин црквеног великодостојника.

Колико владици Иринеју недостају основне људске вредности - част, углед, понос и достојанство - види се и из следећих примера; ничим изазван владика избацује из својих кола свештеника са којим је пошао на службени пут... Пред масом народа на једној прослави апсолутно без икаквих разлога удара ђакон повећом китом босиљка што изазива велико негодовање код присутног народа... Или, пак, приликом освећења цркве, безначајним поводом баца освећену воду на свештено лице... итд.

Поменимо још и речи владике Стефана који је владици Иринеју на Сабору у Пећи дословно рекао: **“Ја теби, Иринеју, не бих ни дрљачу дао да њоме управљаш а камоли епархију”**. Ово није речено без разлога. Људи из Нишке епархије и грађани Ниша који добро познају владика Иринеја односно имали су част да га упознају у правој боји, вредности и величини, веле да владици Иринеју не би ни једну гуску дали, јер би је изгубио. Штета што све ово Свети синод не зна, па му повери послове које он само забрља а никако да реши.

Иначе, владика Иринеј је у Епархији нишкој познат под именом **“црвени владика”** због шуровања и колаборирања са комунистима, с једне стране, а с друге, јер је и сам био члан КПЈ док је радио у експорт-импорт предузећу у Београду. Разуме се, пошто је био калуђер, да би радио у овом предузећу морао је да се рашчини, али то му ништа није сметало, као и сваком бескрупулозном човеку, да се, кад му се указала прилика, поново врати у калуђере да би био и владика. Зато је овакав проблем какав јесте. О свему овоме најбоље зна г. Олбин који му је извесно време био протектор.

НОВИНАР.де

— ОНЛИНЕ НОВИНЕ КОЈЕ ЗАЈЕДНО СТВАРАМО —

Господине Пешићу,

Ево само делимичних разлога због којих владика нишки нема баш никаквог ауторитета међу нама свештеницима и осталим грађанима.

Захваљујући оваквом раду и понашању владике Иринеја, људи, грађани, па и они који су примерни верници, отуђују се од цркве, богослужења су све мање посећена, вера опада у народу, секте се размножавају (једна секта је на сто метара од владичиног дома), а Нишка епархија под диригентском палицом владике Иринеја умире тихо и усправно.

Пошто сте на основу свега напред изложеног могли макар приближно да створите јасан мозаик о личности владике Иринеја, ми бисмо Вас, господине Пешићу, најљубазније замолили, уз све дужно поштовање и дубоку захвалност за све оно што сте до сада учинили за народ Св. Саве и Српску православну цркву, да се окренете од ћоравог посла са владиком Иринејем и да се посветите првенствено своме здрављу, личном и породичном животу. Само духовно и телесно здрави Ви ћете бити од неизрециве користи нашем народу и Цркви. Од срца Вам топло и искрено желимо дуг живот, оздрављење, срећу и успех у даљем прегалништву и неимарском раду.

+++

Бранко Пешић (Земун 1921. - Лињано 2006)

Архитекта и професор на факултету, као и пројектант многих великих објеката у Београду и у свету.

Аутор је пројекта за наставак градње храма светог Саве у Београду. Главни организатор и надзорни инжењер свих радова на градњи храма од 1984. до 1996. године. Пројектовао 27 црквених објеката, међу којима се истичу цркве у Прибоју на Лиму, Батајници и Земун Пољу, капела-задужбина породице Николаја Велимировића у Лелићима, и црква свете Петке на Чукарици у Београду.

+++

Његово преосвештенство контроверзни бизнисмен. Ради комплетирања истине о овдашњим рибарима људских душа, што је услов за истину о нама самима и свему што нам се догађа, Таблоид објављује писмо свештеног лица из Ниша (познатог редакцији), **упућено пре десетак година** тадашњем протомајстору храма светог Саве Богдану Пешићу. У писму се говори о лику и делу тада епископа нишког а данас патријарха српског Иринеја. Писмо је личне природе, али га као документ о тадашњем и будућем времену, о црквеним и нецрквеним стварима, објављујемо у целини.

Преузето из магазина ТАБЛОИД бр. 225, 02.02.2011

НОВИНАР.де

— ОНЛИНЕ НОВИНЕ КОЈЕ ЗАЈЕДНО СТВАРАМО —

илустрација и формат новинар.де, Фебруар 2011

